

8. நாடகம் : வகைகளும் கொள்கைகளும்

சமுதாயத்திற்கு அறிவையும் மகிழ்ச்சியையும் ஊட்டும் கலைகள் பல. அவை பாடல்களாகவும் கதைகளாகவும் வெளிப்படுகின்றன. அதுபோல நாடக வடிவமும் சமூகத்திற்குப் பயன்படும் கலை வடிவம் ஆகும். இது நாடகக் கலை என்றும் நாடக இலக்கியம் என்றும் வழங்கப்படுகிறது. தற்போது தமிழில் வழங்கும் கலை வடிவங்களில் தொன்மையானது நாடகம். அது காலப்போக்கில் வளர்ச்சியடைந்து பல மாறுதல்களைப் பெற்றுள்ளது. நாடக இலக்கிய வரலாறு எனத் தனித்துப் பார்க்கும் அளவிற்கு வளர்ச்சியை எட்டியுள்ளது. பல்வேறு வகைமைகளையும் கொண்டுள்ளது.

தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாடகம், கூத்து என்பன தொன்று தொட்டு நிகழ்ந்து வந்துள்ளன. தொல்காப்பியர் 'நாடகம்' பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'நாடக வழக்கு' என்று அவர் குறிப்பிடுவது புனைந்து இயற்றப்படும் கலை வடிவத்தைக் குறிக்கின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் பலவகைக் கூத்து முறைகள் சொல்லப்படுகின்றன. சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரை எழுதிய அடியார்க்கு நல்லார் பரதம், பஞ்சபாரதியம், சேனாபதியம், சயந்தம், கூத்து நூல், மதிவாணன் நாடக நூல் ஆகியவற்றை எடுத்துக் கூறியுள்ளார். மிகப் பழங்காலத்தில் செய்யுள் வடிவிலே நாடகங்கள் இயற்றப்பட்டிருந்தன. பின்னர் அவை உரைநடை வடிவம் பெற்றன. மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி 'மறைந்து போன தமிழ் நூல்கள்' என்னும் தமது நூலில் சில நாடக நூல்களைக் கூறியுள்ளார். கவிதை நாடகம், உரைநடை நாடகம் எனப் பல வகைகளும் தற்போது தோன்றியுள்ளன.

நாடகம் - விளக்கம்

'நாடகம்' என்ற சொல்லின் அடிச்சொல் 'நடி' என்பதாகும். நடித்தல் என்பது தொழிற்பெயர். நடிப்பது நாடகம் ஆயிற்று எனக் கூறுவர். நாடகமாவது கதை தழுவிய கூத்து என்பர். ஒரு கதையைப் பல கூறுகளாகப் பிரித்து மேடையிலே நடித்துக் காட்டுவது நாடகமாகும். நாடகம் என்பது காவியத்தைப் போல் ஒரு கதையைச் சொல்ல வேண்டும். அக்கதையும் பாத்திரங்களின் உள்ளத்து எழும் உணர்ச்சிகளைப் பாவனைகள் மூலமும் உரையாடல்களின் மூலமும் நடிப்பின் மூலமும் புலப்படுத்த வேண்டும்.³ முதலில் நாட்டியத்திற்கேற்ற பாடலாக அமைந்த கதை பின்னர் உரையாடலுக்கேற்ற வசன அமைப்பைப் பெற்றுள்ளது. அது நாடகம் எனச் சொல்லப்படுகிறது.⁴ ஏதென்ஸ் மக்கள் டெமி (demes) என்னும் சொல்லை வழங்குகின்றனர். நடித்தல், செயற்படுதல் என்னும் பொருளில் வழங்கும் ட்ரான் (dran) என்னும் டோரியர் சொல்லையும் ஏதென்ஸ் மக்கள் வழங்கும் ப்ரட்டெயின் (Prattein) என்னும் சொல்லையும் எடுத்துக்காட்டித் தம் மொழியில் இருந்துதான் 'ட்ராமா' என்ற சொல்லும் பிறந்ததாகக் கூறுகின்றனர்.⁵ நாடகம் மனித

உணர்ச்சிகளைத் தூண்டுகிறது. நாடகம் அறிவைக் காட்டிலும் உணர்ச்சிக்கே மனிதனைக் கொண்டு செல்லக்கூடியது என்கிறார் பிளேட்டோ (Plato). அரங்கிலே மக்கள் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை விளக்கி நடித்துக் காட்டுவது நாடகமாகும். நிலவுலகில் வாழும் மக்களைப் பற்றிய பிரச்சினைகளை வேறு சிலர் தம் பாவனைகளால் சொல்லிப் புலப்படுத்துவதும் நாடகமாகும். நாடகத்தின் விளக்கங்களாக மேலே சொல்லப் பெற்றவை நாடகத்தின் இலக்கியக் கொள்கையையும் விளக்குகின்றன. நாடகம் மக்களின் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்த உடனடியாகப் பயன்படுத்தக் கூடிய வடிவம். இதன் கொள்கை சமூகப் பிரச்சினையை எடுத்துக் கூறுவது. இதில் மெய்ப்பாடுகள் முக்கிய இடம்பெறுகின்றன.

நாடக வகைகள்

தொல்காப்பியர் காலத்தில் இருந்த நாடக அமைப்புகள் சிலப்பதிகாரக் காலத்தில் மாறிவிட்டன. நாடகத்தில் மேடை அமைக்கப்படும் முறைகூடச் சிலப்பதிகாரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதற்குப் பின்னர் நாடகம் கருத்தின் அடிப்படையிலும் இயல்பின் அடிப்படையிலும் பல வகையாகப் பிரிந்துள்ளன. நாடகங்களில் முதன்மைப் பிரிவாக மூன்றைச் சொல்லலாம். 1. படிப்பதற்குரியது 2. நடிப்பதற்குரியது 3. படிப்பதற்கும் நடிப்பதற்கும் உரியது என்பர். இது நாடகங்களின் இயல்பின் அடிப்படையில் பிரித்துக் கொள்வதாகும். சமூக நாடகங்கள் அனைத்தும் நடிப்பதற்குரியவை. பாரதிதாசனின் பிசிராந்தையார் நாடகம், பாவலர் பாலசுந்தரம் அவர்களின் புலவருள்ளம் நாடகம் போன்றவை படித்தும் மகிழலாம். கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் எழுதிய 'அங்கயற்கண்ணி' நாடகம் படிப்பதற்கு மட்டுமே உரியது. துக்ளக் சோ பத்திரிகையில் எழுதிய நாடகங்களும் படித்தற்குரிய அரசியல் நாடகங்கள். இவற்றுள் புலவருள்ளம், பிசிராந்தையார் போன்ற நாடகங்கள் நடிக்கப்படும் அரங்கேறியுள்ளன. பழங்காலப் புராண நாடகங்களாகிய அரிச்சந்திரன் நாடகம், இராம நாடகம், பவளக் கொடி நாடகம் போன்றவை பெரும் பகுதியும் பாடலாக இருப்பதால் இவற்றைப் படித்து அனுபவிக்க முடியாதவை. பிறர் பாடி நடிக்கும் போதுதான் அவற்றின் இனிமையைக் கண்டிட முடியும். இந்நாடகங்கள் இயல்பின் அடிப்படையில் அமைந்தவை. இனி மொழியின் அடிப்படையில் சில நாடகங்கள் அமைவதாகக் கூறுகின்றனர். அவை 1. செய்யுள் நாடகம் 2. கவிதை நாடகம் 3. உரைநடை நாடகம் என்னும் மூன்றாகும்.

செய்யுள் நாடகம் - அதன் கொள்கை (1)

மரபு இலக்கணம் அமைந்த பாக்களைக் கொண்ட நாடகங்களைச் செய்யுள் நாடகம் என்பர். பாத்திரங்கள் அனைத்தும் செய்யுள் நடையிலேயே பேசுமாறு அமைந்திருக்கும். காட்சி எண், இடச்சூழல் விளக்கம் போன்றவை உரைநடையில் சிறுவாக்கியங்களில் அமையும். பாவலர் பாலசுந்தரம் எழுதிய 'புலவர் உள்ளம்'

பெருஞ்சித்திரனாரின் ஐயை முதலியன மரபுக்கவிதையில் அமைந்தவை. இவை ஆசிரியப்பா, வெண்பா முதலியவற்றால் அமைந்து பாடுவதற்கும் ஏதுவாக இசைப் பொருத்தத்துடன் அமைந்திருக்கும். இந்நாடகங்கள் பழைய புராண, இதிகாசக் கதைகளை நாடகமாக்கிச் சமூகத்திற்குரிய நெறிமுறைகளைப் பதிய வைப்பதைத் தம் கொள்கையாகக் கொண்டவை. செய்யுள் நாடகம் மரபு சார்ந்த யாப்பிலும் பழங்கால உள்ளடக்கத்தையும் கொண்டியங்குவது அந்நாடகக் கொள்கையாகக் கூறலாம்.

கவிதை நாடகம் (2)

கவிதை நாடகம் இசையுடன் பாட இயலாது. தற்காலக் கவிதை பலவற்றின் வடிவங்களைக் கொண்டிருக்கும். கவிதைகள் எதுகை, மோனை முதலிய தொடைகளைக் கொண்டு அமையும். தனிப்பேச்சு, உரையாடல் முதலியவற்றிலும் இந்தத் தொடை வகைகள் அமையும். தற்காலக் கவியரங்கங்களில் பேசப்பெறும் கவிதைகள் படிக்கும் போக்கிலேயே இருக்கின்றன. கவிதையின் உயிர்மூச்சு அதன்கண் அடங்கியிருக்கிறது. பெருஞ்சித்திரனாரின் 'ஐயை' அழகியல் கொண்ட நாடகமாகும். கவிதை நாடகம், சமுதாயம், கவிதையின் மீது கொண்டுள்ள பற்றின் அடிப்படையில் உருவாகிறது. மன உணர்வுகளைக் கவிதை மூலம் ரசனை முறையில் தருவது இதன் இலக்கியக் கொள்கை. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் எழுதிய அங்கயற்கண்ணி, பாவலர் பாலசுந்தரனாரின் புலவர் உள்ளம், பாரதிதாசனின் பிசிராந்தையார் ஆகிய நாடகங்கள் சிறந்த கவிதை நாடகங்களாகும்.

உரைநடை நாடகம் (3)

19 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் உரைநடை நாடகங்களைப் படைக்கத் தொடங்கினார். அக்காலகட்டத்தில் நிரம்ப உரைநடை நாடகங்கள் தோன்றின. உரைநடை நாடகம் பேச்சு மொழியைக் கொண்டு அமைந்தது. உரைநடை நாடகம் உள்ளடக்கிய பொருளைக் கொண்டு வரலாறு, பழங்கதை, சமூகம், அங்கதம், கேளிக்கை, நாடக நையாண்டி முதலாகப் பிரியும்.⁷ உரைநடை மிகுந்து இசைப் பாடல்களும் கவிதைகளும் இதில் குறைந்து ஆங்காங்கே வருதலுண்டு. மேனாட்டு இலக்கியப் பயிற்சியும் நாடகப் பயிற்சியும் உடையவர்கள் இதனை எழுதினர். முழுமையாக உரைநடையில் வந்த நாடகங்களே உள்ளன. தமிழில் மிகுதி. 1877இல் திண்டிவனம் இராமசாமிராஜு எழுதிய பிரதாபச் சந்திரவிலாசம் முதல் உரைநடை நாடகமாகும். பம்மல் சம்பந்த முதலியார் அனைத்து நாடகங்களையும் உரைநடையில் எழுதினார். உரைநடை நாடகங்கள் வளரப் பத்திரிக்கைகள் துணை செய்துள்ளன. சமூகக் கருத்துக்களை எளிமையாகச் சொல்ல வேண்டும் என்பதே உரைநடை நாடகங்களின் அடிப்படைக் கொள்கை. சமூகத்தின் மாற்றங்காண விரும்பும் நாடகப் பயிற்சியாளர்கள் உரைநடை நாடக வடிவைத் தோந்தெடுத்தனர்.

பொருள் அடிப்படையில் இந்நாடகங்கள் பெயர் பெறுகின்றன. அவை 1. புராண நாடகம் 2. வரலாற்று நாடகம் 3. சமூக நாடகம் 4. நகைச்சுவை நாடகம் 5. சீர்திருத்த நாடகம் 6. தத்துவ நாடகம் 7. இசை நாடகம் 8. பிரச்சார நாடகம் 9. இலட்சிய நாடகம் முதலியனவாம்.

புராண நாடகம் (4)

புராண நாடகம் இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற இதிகாசக் கருத்துக்களை எடுத்துக் கொண்டு நாடகமாக்கி நிகழ்த்தப்பெறும். பெரியபுராண நாயன்மார்களைக் கொண்டு நாடகம் அமைக்கப் பெறும். கண்ணகி, கோவலன் முதலியோர் கதைகளும் இதிலடங்கும். பழமையின் செல்வாக்கையும், தொடர்ந்து வரும் மரபையும் நிலைநிறுத்தும் நோக்கம் இந்நாடகங்களால் உருவாகும் கொள்கையாகும். நம்பவியலாத கதைகள் இதில் காணப்பெறும். கதையின் உட்பொருள் பற்றிக் கவலை கொள்ளாமல் மக்கள் கூடிப் பார்த்து மகிழ்ந்தார்கள். மக்களின் அறிவுக்கு வேலை தராது உணர்ச்சிப் பாங்குடன் பார்த்து மகிழ்ச்சி செய்வதும் இந்நாடகங்களின் கொள்கையாகும். புராணக் கருத்துக்களே இதன் அடிப்படை.

வரலாற்று நாடகம் (5)

வரலாற்றுச் சான்றுகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு நாடக மேடைக்குத் தக்கவாறு தயார் செய்து நடிப்பது வரலாற்று நாடகமாகும். வரலாற்று நாடகம் கால வரிசை பற்றிய ஒழுங்குகளைச் சரியாகப் பின்பற்றாமல் சிற்சில மாற்றங்களுடன் மேடையில் நடிப்பதற்காகத் தயார் செய்து தரப்படுவதாகும். வரலாற்றாசிரியன் உண்மை நிகழ்ச்சிகளைக் கால வரிசை தவறாமல் தருகிறான். ஆனால் நாடக ஆசிரியன் அவற்றைத் திரட்டிக் கலையமைப்புடன் தருகிறான்.⁸ அரு.ராமநாதனின் இராஜராஜசோழன், பி.எஸ்.மணியன் முடிந்த கோயில் முதலியன சிறந்த வரலாற்று நாடகமாகும்.

சமூக நாடகம் (6)

சமூகச் சிந்தனையை மக்களுக்கு உண்டாக்கி விழிப்பை ஏற்படுத்திச் சமூக முன்னேற்றத்துக்கு வழிவகுக்க வேண்டும் என்னும் நோக்கில் இவை எழுதப்படுகின்றன. சமூக விழிப்புணர்வே இவை தோன்றக் காரணமாக அமைகின்றன. சமூகச் சீர்திருத்தம், தீண்டாமை ஒழிப்பு முதலியனவும் கருவாக அமையும். 1857இல் வெளிவந்த டம்பாச்சாரி (காசி விசுவநாத முதலியார்) நாடகம் குடும்ப வரலாற்றைக் கூறுவது. பிற்காலத்தில் அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் மு.கருணாநிதி போன்றோர் சமூகச் சீர்திருத்த நாடகங்களை இயற்றினர். 'சமுதாயச் சீர்திருத்தம்' இவ்வகை நாடகக் கொள்கையாகும்.

நகைச்சுவை நாடகம் (7)

நகைச்சுவை என்பது மனமகிழ்ந்து சிரிப்பதற்குரிய உணர்வை ஏற்படுத்துவதாகும். நாடகத்தில் பாத்திரங்களின் தோற்றம், அசைவு,

உரையாடல், தனிப்பேச்சு, கேளிப்பாடல்கள் முதலியவற்றைக் கொண்டு பார்வையாளர்க்குச் சிரிப்பை - உள்ள மகிழ்வை ஏற்படுத்துவது நகைச்சுவை நாடகமாகும். ஒரு நாடகத்தில் வரும் தனிக்காட்சியே நகைச்சுவையாக அமையும். சம்பந்த முதலியாரின் கேளிக்கை நாடகங்கள் இதிலடங்கும். நிகழ்ச்சிகள் மிகைப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். இவை நகைச்சுவையின் மூலம் நல்ல கருத்துக்களையும் சொல்வதுடன் பொழுதுபோக்குக்கும் பயன்படுபவை.

சீர்திருத்த நாடகம் (8)

தவறான நடவடிக்கைகள் இவையென உணர்த்தி அவற்றை மாற்றிக் கொள்ளும் சிந்தனைகளைத் தூண்டக் கூடியன சீர்திருத்த நாடகங்களாகும். இத்தகைய நாடகங்கள் தமிழில் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தோன்றின எனலாம். குறிப்பாகத் திராவிடர் கழகத் தலைவர் பெரியாரின் கொள்கைகள் சமூகத்தில் பரவத் தொடங்கியபின் அக்கொள்கையின் அடிப்படையில் சீர்திருத்த நாடகங்கள் தோன்றின. இவை புரட்சிகர நாடகங்கள் என்று கூறப்படுகின்றன. சமுதாயத்திலுள்ள மூடப்பழக்கங்களை எதிர்ப்பவை இவை. அண்ணாவின் 'ஓர் இரவு' ஒரு சமூகச் சீர்திருத்த நாடகமாகும். இந்த நாடகத்தில் அவரே நடித்தார். பார்வதி பி.ஏ., சந்திரோதயம், வண்டிக்காரன் மகன், ரங்கோன் ராதா முதலிய நாடகங்களை 1950களிலிருந்து 1960கள் முடிய எழுதியுள்ளார். கலைஞர் கருணாநிதியும் வெள்ளிக்கிழமை, பராசக்தி முதலிய நாடகங்களுக்குக் கதை வசனம் எழுதியுள்ளார். சிலவற்றில் அவரே நடித்துள்ளார்.

இந்நாடகங்கள் மூடப்பழக்கங்களை எதிர்த்தன. கடவுளை மறுத்தன. சாதி வேறுபாட்டிற்கெதிரான கருத்தாடல்களை முன்வைத்தன. இவையே இவற்றின் கொள்கைகளாகும்.

தத்துவ நாடகங்கள் (9)

தெய்வ பக்தி நெறிமுறைகளைச் சொல்லும் நாடகங்கள் இவை. மோட்சம், வீடுபேறு முதலிய கருத்தை வலியுறுத்தி இவை எழுதப்படுகின்றன. மேலும் குறிப்பிட்ட சில கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்படுவது இது. சைவ சமயம், சமண சமயம் போன்றவற்றின் கருத்துக்களை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பெறுபவை இவை. இங்குத் தத்துவம் என்பது இறைத் தத்துவமாகக் கொள்ள வேண்டும். நாடகத்தில் இறைப் பாத்திரங்கள் இடம்பெறும். தெய்வநாயக படையாச்சியின் அமராவதி மோட்ச நாடகம் 1929இல் எழுதப்பட்டது. இறைபக்தியை வலியுறுத்துவது இவற்றின் கொள்கையாகும்.

இசை நாடகம் (10)

இசைப்பாடல்கள் மூலம் உரையாடல்களை அமைத்துக் கதை நிகழ்ச்சிகளை வளர்க்கும் நாடக அமைப்பு இது. உரைநடை மிக அருகியே வரும். நாட்டார் நாடகங்கள் இசை நாடகங்களாகவே

அமைந்தன. பல்வேறு இராகங்களில் பாடப்பெறும் பாடல்கள் இவற்றுள் இருக்கும். இசையுடன் அமைந்த பாடல்களையே கூத்து மேடைகளில் பாடி வந்தனர். முதலில் காப்புச் செய்யுள் பாடப்பெறும். பின்னர் பல கடவுளர் பாடப்பெறுவர். தொடர்ந்து கதை நிகழ்வுகள் பாடல்களாகப் பாடப்பெறும். பாடிக் கொண்டே நடிகர்கள் வருவர். இடையில் வரும் சிறு வசனக் கூறுகளைப் பாத்திரங்களே பேசிக் கொள்வர். எல்லாக் கருத்துக்களும் இசை வடிவில் அமையும்.

பிரச்சார நாடகம் (11)

நாடகத்தின் முழுப்பகுதியிலும் வரையறுக்கப்பட்ட குறிப்பிட்ட கருத்துக்களைப் பிரச்சாரம் செய்வது போலப் பாத்திரங்கள் பேசுவதாக இத்தகைய நாடகம் அமையும். பகுத்தறிவுக் கருத்துக்கள் மூடப்பழக்க எதிர்ப்புப் போன்ற கருத்துக்களை முழுமையாக வெளியிடும் நாடகங்கள் பிரச்சார நாடகங்கள் ஆகும். ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்து நாடகம் முழுமையிலும் பேசப்படுவதாக அமையும். அண்ணாவின் நாடகங்களும் கலைஞர் கருணாநிதியின் நாடகங்களும் பிரச்சார வடிவு கொண்டவை. இந்நாடகங்களின் நோக்கம் செய்தியைப் பிரச்சாரம் செய்வதாகும். நாடகக் கலை நுணுக்கங்களுக்கு முதன்மை இராது. அறிவொளி இயக்கம், குடும்ப நலத்திட்டம் ஆகியன இத்தகைய நாடகங்களை இயக்கிக் கருத்துப் பிரச்சாரம் செய்கின்றன.

வாழ்க்கை வரலாற்று நாடகம் (12)

தனிமனிதரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை முழுமையாகக் காட்டக் கூடியவை வரலாற்று நாடகமாகும். கி.பி. 2004இல் தஞ்சைப் பல்கலைக்கழக நாடகத் துறைப் பேராசிரியர் மு.இராமசாமி அவர்களால் நடிக் கப் பெற்ற 'தோழர் பெரியார்' நாடகம் சிறந்த வரலாற்று நாடகமாகும். இது தந்தை பெரியாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைச் சித்திரிக்கிறது. மு.வ.வின் பச்சையப்பர், அழகிரிசாமியின் 'கவிச்சக்ரவர்த்தி' முதலியன இதில் அடங்கும். தனிப்பட்ட மனிதரின் சிறப்பியல்புகளைச் சமுதாயத்திற்கு எடுத்துக் கூறுவதே இதன் அடிப்படைக் கொள்கைகளும் இவையே.

இலக்கியச் சார்பு நாடகங்கள் (13)

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் வரும் செய்திகளின் அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பெறும் நாடகங்கள் இலக்கியச் சார்பு நாடகங்களாகும். பாரதிதாசனின் பிசிராந்தையார், பெரியசாமி தூரனின் 'ஆதி அத்தி' வ.சுப.வின் 'மனைவியின் உரிமை' (பேகனின் வாழ்க்கை) முதலியன இதில் சேரும். பண்டைத் தமிழரின் பண்பாட்டுக் கூறுகளை இன்றைய தமிழர்களுக்கு எடுத்துக்கூறும் நோக்கில் இவ்வகையான நாடகங்கள் நடிக் கப் பெற்றன. தற்காலத்தில் இன்குலாப் எழுதிய 'அவ்வை' நாடகம் இவ்வகையில் சிறப்புப் பெற்றதாகும். 'குமணன்' நாடகமும் இது. பண்டைய பண்பாட்டை மீட்டுருவாக்கம் செய்வது இவற்றின் கொள்கை.

அரசியல் நாடகங்கள் (14)

அரசியல் உணர்வினையும் சிந்தனைகளையும் தூண்டத்தக்க நாடகங்களை அரசியல் நாடகங்கள் என அழைக்கலாம். மற்ற நாடகங்களிலும் அரசியல் கருத்துக்கள் வருவதுண்டு. எனினும் இவை முழுமையாக அரசியல் சார்ந்தவை. இந்தியச் சுதந்திரப் போராட்டம் குறித்து எழுதப்பட்டவை இவ்வகையைச் சார்ந்தவை. தேசிய உணர்ச்சி மக்களால் வரவேற்கப்பட்ட காலகட்டத்தில் இவை எழுதப்பெற்றவை.⁷ கிருஷ்ணசாமிப் பாவலரின் 'சுதரின் வெற்றி', கவிஞர் டி.எஸ்.சுந்தரம் எழுதிய 'வீரசுதந்தரம்' முதலியன அரசியல் நாடகங்களாகும். அவ்வக்கால அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்துவது அரசியல் நாடகம் தயாரிப்பதன் அடிப்படைக் கொள்கையாகும். தமிழகத்தில் ஆளுங்கட்சியாக இருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியை எதிர்த்து 'நீதிதேவன் மயக்கம்' என்ற அரசியல் நாடகத்தை அண்ணா எழுதினார். அரசியல் விழிப்புணர்வு - இவற்றின் கொள்கை.

அங்கத நாடகங்கள் (Satire) (15)

மக்களின் தவறுகளை எள்ளி நகையாடி இன்பக் கலைப் படைப்புக்களாக்கிக் காட்டுவது அங்கதமாகும்.⁸ தவறு செய்தவரையும் சிரிக்க வைத்துப் பின்னர்ச் சிந்திக்கத் தூண்டுவது இது. இதில் குற்றவாளிகளுக்குக் கோபம் வராது. அவர்கள் மனம் வருந்தாமல் சிந்தனையை மகிழ்வோடு தூண்டி விடும் இயல்பு அங்கத நாடகங்களுக்குண்டு. திரைப்பட நடிகர் என்.எஸ்.கிருஷ்ணனின் பல நாடகங்கள் அங்கதச் சுவை உடையவை. நாடக ஆசிரியர், சமூகத்தை அறிவுக்கண் கொண்டு ஆழமாக நோக்கிச் சமூகத்தின் நல்லவை தீயவை ஆகியவற்றை நன்றாகச் சிந்தித்துக் குற்றங்களை நன்கு ஆராய்ந்தபின் அங்கதம் (Satire) எழுதத் தொடங்குவார். இத்தகைய அங்கத நாடகங்கள் (Satiric Dramas) பல எழுதிப் புகழ் பெற்றவர் ஆங்கில நாடக ஆசிரியர் பெர்னாட்ஷா. பத்திரிகையாளர் 'சோ' இத்தகைய நாடகங்கள் பல எழுதியுள்ளார். முகமது பின் துக்ளக், யாருக்கும் வெட்கமில்லை, சம்பவாமியுகே யுகே, மனம் ஒரு குரங்கு அவரின் முதலியன அங்கத நாடகங்களாகும். இந்நாடகங்களின் கொள்கை மக்களைச் சிரிப்பின் மூலம் சிந்திக்கும்படியான கருத்துக்களை முன்வைப்பது. இது பொழுதுபோக்கு நாடகமன்று. ஒருவகையில் காத்திரமானவை (serious) என்றுதான் கூறவேண்டும்.

நாடக நையாண்டி (Burlesque) (16)

முன்னரே அமைக்கப்பட்ட நாடகத்தையோ கதையையோ நேர்மாறாக மாற்றி நாடகமாக எழுதி நையாண்டி செய்வதை நாடக நையாண்டி என்பர். நந்தனார் வரலாற்றைக் 'கிந்தனார்' எனப் பெயர் தந்து நாடகமாக்கி நடத்தினார். பழைய மரபாகச் சொல்லப்பட்டவை அனைத்தையும் மாற்றி நையாண்டி செய்யப்பட்டுள்ள நாடகம் இது. மக்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்தவைகளை அவற்றிற்கு எதிரிடையாக மாற்றிக் கிண்டல் செய்வது இது. ஆசிரியருடைய கூற்றாலும்

பாத்திரங்களின் செயல்களாலும் நையாண்டி நாடகம் நிகழும். என்.எஸ்.கிருஷ்ணனின் கிந்தனார் நாடகமும் எம்.ஆர்.ராதா நடித்த 'கீமாயணம்' நாடகமும் இதிலடங்கும்.

துப்பறியும் நாடகங்கள் (17)

நடந்த நிகழ்ச்சிகளை மிக நுணுக்கமாகக் கண்டறியும்படியாக அமையும் நாடகங்கள் இவை. துப்பறியும் நாடகங்கள் குறைவாகவே எழுதப்பட்டன. இன்ஸ்பெக்டர், சதுரங்கம், கொலை முதலியன துப்பறியும் நாடகங்களாகும். குற்றங்களைக் கண்டறிந்து களைய இவை பயிற்சி தந்தன.

உளவியல் நாடகங்கள் (18)

மனிதனின் தனிப்பட்ட உளவியல் சிந்தனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப் பெறுபவை உளவியல் நாடகங்களாகும். நாடகத்தில் உருவாகும் பிரச்சினைகளின் மூல காரணம் ஒரு மனிதனின் உள்ளக் கோளாற்றினால் ஏற்படுகிறது. மனதில் ஏற்கனவே ஏற்பட்ட தாக்கங்களினாலும் தொடர்ந்து மனிதன் பாதிக்கப்படுவதுண்டு. எந்த நிகழ்ச்சிக்கும் உரிய உளவியல் காரணங்களை வெளிப்படுத்துவது இத்தகைய நாடகம். பெ.தூரனின் மனக்குகை, வ.சுப.வின் 'நெல்லிக்கனி' முதலிய நாடகங்களை இதற்குச் சான்றாகக் கூறுவர். நாடகத் தலைவன் மாதவனுக்குக் கறுப்பு நிறம் பிடிக்காது என்பதன் அடிப்படையில் எழும் பிரச்சினைகள் மனக்குகையில் கூறப்படுகின்றன. நாடகத் தலைவியின் சிறு வயதில் ஏற்பட்ட மாற்றமே நாடகச் சிக்கலுக்குக் காரணமாக 'நெல்லிக்கனி' யில் அமைந்துள்ளது. மனத்தை அமைதிப்படுத்தும் நோக்கைக் கொண்டவை இவை.

மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள் (19)

ஒரு மொழியிலுள்ள நாடகங்களைப் பிறிதொரு மொழியில் மொழிபெயர்த்துத் தரப்படுகின்ற நாடகங்கள் மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள் ஆகும். வடமொழி, ஆங்கிலம் ஆகிய இருமொழிகளிலிருந்தும் தமிழில் பல நாடகங்கள் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளன. அதுபோலவே தமிழ் நாடகங்களும் பிற மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. திராவிட மொழி நாடகங்களும் தமிழுக்கு வந்துள்ளன. மறைமலையடிகள், காளிதாசரின் 'சாகுந்தலம்' (வடமொழி) என்னும் நாடகத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தார். பண்டிதமணி கதிரேசன் செட்டியார் மிரிச்சகடிகா (வடமொழி) என்னும் நாடகத்தை 'மண்ணியல் சிறுதேர்' எனத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். இதன் ஆசிரியர் சூத்திரகர் என்பவர். குஜராத்தி நாடகங்கள் 13 தமிழில் 'குஜராத்தி ஓரங்க நாடகங்கள்' என ஹரிஹர் சர்மா என்பவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஷேக்ஸ்பியரின் மெர்ச்சன்ட் ஆஃப் வெனிஸ், ஜூலியஸ் சீசர் என்பன தமிழில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளன. ஏ.சி.செட்டியார் 'ஓத்தல்லோ'

நாடகத்தை மொழிபெயர்த்துள்ளார். மொழிக்கு மொழி கருத்துப் பரிமாற்றமும் பண்பாட்டுக் கலப்பும் ஏற்பட இந்நாடகங்கள் வழிசெய்கின்றன. பண்பாட்டுச் சிறப்பு, ஒருவருக்கொருவர் புரிந்து கொள்ளல் முதலியனவும் மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்களால் உண்டாகின்றன. மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள் மொழி வளர்ச்சிப் பண்பாட்டு ஒற்றுமை ஆகியவற்றை இலக்கியக் கொள்கையாகக் கொண்டுள்ளன.

தழுவல் நாடகங்கள் (20)

மூலப்படைப்பின் கருத்தை அப்படியே கொண்டோ அல்லது மாற்றியோ அமைத்துச் சிறப்புடையதாகச் செய்யப்படும் நாடகம் தழுவல் நாடகமாகும். மூலப்படைப்பின் அமைப்பை மொழிபெயர்ப்பாளர் தழுவல் நாடகத்திற்கு ஏற்றாற்போல மாற்றிவிடுவார். இது தழுவல் படைப்பில் குற்றமாகாது. மனோன்மணியம் நாடகத்தை ஆங்கிலத்தில் லிட்டன் பிரபு எழுதிய The Secret way என்னும் நாடகத்தின் தழுவல் என்பர். இதுபோல் புலவர் குழந்தையின் காமஞ்சரி (Sorab And Rustum by Mathew Arnold) நாடகமும் தழுவல் நாடகம் ஆகும்.

ஓரங்க நாடகங்கள் (21)

ஓரங்க நாடகம் மிக விரைவில் நடந்து முடியக் கூடிய கருத்தமைப்பைக் கொண்டது. இதில் பாத்திரங்கள் மிக்க குறைவாகவே இருக்கும். ஒருவர் அல்லது இருவரே ஓரங்க நாடகம் ஒன்றை நிகழ்த்திக் காட்ட இயலும். இவை பொழுதுபோக்காக அமைவன. இதனைக் குறு நாடகம் என்றும் கூறுவர். முழுநீள நாடகம் நடக்கும் போது கூட இடையில் ஓரங்க நாடகம் அமையலாம். இக்குறு நாடகங்கள் தற்காலத்தில் நல்ல மதிப்பைப் பெற்றுள்ளன. மேலை ஒற்றையங்க நாடகங்கள் என்பனவும் ஒரு தனித்த கலையாகவே வளர்ந்து வந்துள்ளன. வாழ்வின் ஒரு பகுதியைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் இவை ஆங்கிலேய நாட்டில் மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றன. ஓய்வு நேரங்களில் நடிக்கப் பெற்ற இந்நாடகம் நாளடைவில் நல்ல செல்வாக்கையும் பெற்று விட்டது. மு.வ.வின் 'மனச்சான்று', கிம்பளம், ஏமாற்றம் போன்றவை ஓரங்க நாடகங்களாகும். த.ஏ.ஞானமூர்த்தியின் கடற்கரை, 'புதுவாழ்வு' போன்ற ஓரங்க நாடகங்களாகும். 'ஓரங்க நாடகம்' என்பது ஒரு முழுக்கதையில் சில முக்கியமான காட்சிகளை மட்டும் தொகுத்து நடிப்பதாகும்.

'வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன்' கதையை ஓரங்கமாக நடிக்க வேண்டும் என்றால் வெள்ளையர்களுடன் சண்டைக் காட்சியையும் பின்னர்த் தூக்குமேடைக் காட்சியையும் நடித்தால் போதும். கட்டபொம்மனின் வரலாற்றை முழுமையாக உணர்ந்துவிட முடியும். ஓரங்க நாடகங்கள் ஒருமணி நேரம் அல்லது அரைமணிநேரம் மட்டுமே நடக்கும். கல்லூரி, பள்ளி, அலுவலகங்களில் சிறிதுநேரம் இவை நடிக்கப் பெறுகின்றன. பொழுதுபோக்குதல் மகிழ்வு

ஆகியவற்றிற்காக நடத்தப் பெறுதல் இந்நாடகக் கொள்கையாகும். பண்டிகை, விழா நாட்களிலும் இது நடத்தப்பெறும். த.ஏ.ஞானமூர்த்தி, கல்லூரிகளில் நடிப்பதற்காகவே பல ஓரங்க நாடகங்களை எழுதினார் என்பர். ஓரங்க நாடகம் வரலாற்று நிகழ்ச்சியாகவும் இருக்கலாம்; கற்பனையாகவும் இருக்கலாம்.

வானொலி நாடகங்கள் (22)

வானொலியில் ஒலிபரப்பப்படும் நாடகங்கள் இவை. இதில் ஒலியைக் கேட்க முடியும். உருவத்தைப் பார்க்க முடியாது. இவர் யார்! அவர் யார்? யார் என்ன பெயருடையர் என்பன நடிக்கர்கள் பேசுகின்ற ஒலியையும் சூழலையும் வைத்துக் கொண்டுதான் அறியமுடியும். கருத்துருவைக் கொண்டு வருவதற்கு ஒலி அமைப்பு அதிகம் தேவைப்படுகிறது. பல பாத்திரங்கள் தங்கள் உரையாடல்களின் மூலம் கதையைக் கூறுவர். சொற்களைத் தேவைப்பட்ட இடத்தில் அழுத்தியும் மெலித்தும் கூறவேண்டும். சாமினாதசர்மாவின் 'உலகம் பலவிதம்', அ.சீனிவாசராகவனின் நிகும்பலை, உதயகன்னி முதலியன வானொலி நாடகங்களாக நடிக்கப் பெற்றன. பல நாடகங்கள் தொடர்கதை போலப் பல நாட்கள் வானொலியில் ஒலிபரப்பப்படுவதுமுண்டு.

வானொலி நாடகத்தின் கருத்து அன்றாட நிகழும் நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்றாகவும், மக்கள் பலரும் அறிந்ததாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பர். வானொலி நாடகத்தின் கதைத்திட்டம் மிக முக்கியமானது. இதன் தொடக்கம், உச்ச நிலை வீழ்ச்சி அனைத்தும் 15 அல்லது 30 மணித் துளிகளில் முடிந்து விட வேண்டும். 'குறிப்பிட்ட கால எல்லை' என்பது இதற்கு மிக அவசியம். வானொலி நாடகங்களில் அதிக பாத்திரங்கள் இடம்பெறக் கூடாது. பார்வையாளர்கள் குரல் ஒலியால் மட்டுமே அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதால் குறைந்த பாத்திரங்களே நல்லது. தொடக்க காட்சிகளிலேயே பாத்திரங்களை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும்.

வானொலி நாடகத்தின் உயிர் உரையாடலில் தான் உள்ளது என்பர். பின்னணி (Setting) கூட ஒலிப்புமுறையில்தான் அமையும். பாத்திரங்களின் தோற்றம், பண்பு, நிகழ்ச்சிகள் யாவும் உரையாடலின் மூலமே நிகழ்த்த வேண்டியுள்ளது. வானொலி நாடகத்தின் வெற்றியே உரையாடலில் தான் உள்ளது.

தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் (23)

தொலைக்காட்சி நாடகம் திரைப்படத்தைப் போன்று இயங்கக் கூடியது. பார்வையாளனைத் தன் பக்கம் இழுத்துக் கொள்ளும் ஆற்றல் இதற்குண்டு. காதால் கேட்கும் கருத்தின் பின்புலமாய் உள்ள காட்சியையும் உடனே பார்ப்பதற்கு இதில் வாய்ப்புண்டு. தொலைக்காட்சியில் பெரும்பாலும் தொடர் நாடகங்களே காட்சியாக்கப்படுகின்றன. சிறிய அளவில் சிறுநேர நாடகங்கள்

நடிக்கப்பெறுகின்றன. தொலைக்காட்சி நாடகம் மேடை நாடகத்திற்குரிய காட்சி, களம், வேடப்பொருத்தம், மேடையமைப்பு, ஒப்பனை அனைத்தும் பெற்றிருக்கும். எனினும் மேடை நாடகத்தில் நடிகர்களை ஒப்பனையுடன் நேரில் பார்க்க முடியும். தொலைக்காட்சியில் நடிகர்களின் ஒளி வடிவையே காணமுடியும். தமக்கு முன்னர் நடிகர்கள் உள்ளனர் என்னும் கற்பனையுடன் தொலைக்காட்சிக்கு முன்னர்ப் பார்வையாளர்கள் அமர்ந்திருக்கின்றனர். இஃது ஒரு கற்பனை மனப்பான்மை. கால எல்லை இதற்கு மிகக் குறைந்த அளவுதான் உண்டு. இயற்கைப் பின்னணியை அப்படியே தொலைக்காட்சியில் காட்ட முடியும். அளவில் உருவங்கள் சிறியனவாக இருப்பதால் சுவைஞர்கள் கவனமாக இருக்கின்றனர். கருத்துக்களைக் கூறுவதாலும் பொழுதுபோக்கு அம்சமாகவும் தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் இருக்கின்றன. சித்தி, மெட்டி ஒலி, சொர்க்கம், திசைகள், வாரிசு, நந்தவனம், கோலங்கள் முதலியன சன் தொலைக்காட்சி, பொதிகை தொலைக்காட்சி போன்றவற்றில் நடிக்கப் பெற்றுள்ளன.

தொலைக்காட்சி நாடகம் ஒரு வகையில் நீண்ட நாடகமே ஆகும். மேடை நாடகம் அமைக்கப்படுவதற்குத் தேவையான அனைத்தும் இதற்குத் தேவை. மேடை நாடகத்தில் துல்லியமாகக் காட்ட முடியாதவற்றை இதன்மூலம் காட்டி விடலாம். நாடகம் என்று சொல்ல முடியாத அளவுக்கு இயல்பாகக் காட்சிகள் நிகழும். நாடகத்தில் வருகின்றவர்கள் நடிகர்கள் என்பதைக் காட்டிலும் அவர்களும் மக்களும் ஒருவர் என்னும் எண்ணத்தைத் தொலைக்காட்சி ஏற்படுத்துகிறது. நிகழ்ச்சிகள் விரைவாகவும் விறுவிறுப்பாகவும் நடைபெறுகின்றன. வேற்று மொழி நாடகங்கள் தொலைக்காட்சியில் நடைபெறும் போது பார்ப்பவரின் தாய்மொழியில் கருத்துக்களைத் திரையில் செய்துவிடலாம். என்னென்ன நிறத்தில் காட்சிகள் இடம்பெறுகின்றனவோ அதே வண்ணங்களைத் தொலைக்காட்சி காட்டுகின்றன. நம் தொலைக்காட்சிகளில் இந்திய மொழி நாடகங்கள் ஒலிபரப்பும் போது ஆங்கில விளக்கம் தரப்படுகிறது. ஆனால் இந்தி மொழிக்கும் அவ்வாறு விளக்கம் வருவதில்லை.

சோதனை நாடகங்கள் (24)

ஏதேனும் ஒரு புதிய செயலைத் தொடங்குமுன் அதனை முதலில் வெள்ளோட்டம் விட்டுப் பார்க்க வேண்டும் என்பார்கள். இதற்கு Trial என்று ஆங்கிலப் பெயருண்டு. அதுபோல வழிவழியாக வரும் சமுதாய மரபில் ஒரு புதிய கருத்தை நாடகமாக்கிப் பார்க்கும் முயற்சி தமிழகச் சூழலில் நடைபெற்றுள்ளது. ஆகவே, சமுதாய உணர்வுடன் காலத்திற்கேற்பப் புதிய சிந்தனைகளை உள்ளடக்கி நடத்தப்பெறும் நாடகங்கள் சோதனை நாடகங்களாகும். இத்தொடரில் காணப்பெறும் 'சோதனை' என்ற சொல்லே இது புது முயற்சி என்பதைக் காட்டுகிறது. முதலாளித்துவமும் நில உரிமையாளரின் கொடுமைகளும் சமூகத்தை

நெருக்கடிக்கு உள்ளாக்கிய போது அவற்றிற்கு எதிராக மக்கள் சிந்தனையும் உருவெடுத்தன. கலை இலக்கியம் படைப்போர் இதுபற்றித் தம் சிந்தனைகளையும் வென்றெடுக்கும் உத்திகளையும் படைத்தனர்.

தமிழகச் சூழலில் 1950களின் தொடக்கம் என்.எஸ்.கிருஷ்ணன், அறிஞர் அண்ணா போன்றவர்கள் சமூகச் சிந்தனைகள் அடங்கிய சோதனை நாடகங்களை நடத்தி வெற்றி கண்டுள்ளனர். அவர்களால் முதலில் நாடகங்களாக நடிக்கப் பெற்றவை பின்னர்த் திரைப்படங்களாக வெளிவந்தன. இவை நாடகமாக நடித்த போது இருந்த வரவேற்பு, திரைப்படங்களாக வெளிவந்த போது மக்களிடம் அவ்வளவு எழுச்சியான வரவேற்பு இல்லை. சோதனை முயற்சி நாடகங்களை மூன்று வகையாகப் பிரிப்பார். 1. மேலை நாட்டுக் கொள்கைகள் மூலம் சமூக நிலையை உணர்த்துதல். 2. நமது பழைய மரபைப் புதுப்பித்தல். 3. சிக்கலைத் தெளிவாக்கி மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறல் என்பன அவை.

இச்சோதனை முயற்சி மேடை அமைப்பதிலும் மேற்கொள்ளப் படுகின்றது. சமுதாயத்திற்குப் புதிய கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டும் என்றாலும் பெரிய மேடை தேவைப்படுகிறது. பெரிய மேடை அமைப்பதும் செலவு செய்வதும் புதிய முயற்சிகளுக்கு உடனே கிடைப்பதில்லை. எனவே மேடையின்றி, அலங்காரமின்றிப் பாவனைகளை (மெய்ப்பாடு) அதிகமாக்கிக் காட்டும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இதில் பார்வையாளர் முழுக் கவனத்துடன் இருந்து கருத்துக்களைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதனை மூன்றாம் நாடக அரங்கு (Third Theatre) என்பர். பெட்ரோல்ட் பிரக்ட் என்னும் ஜெர்மானிய நாடக மேதை காவிய அரங்கு (Epic Theatre) என்ற ஒன்றை அமைத்தார். இதுவும் கிட்டத்தட்ட மூன்றாம் நாடக அரங்குப் போன்றதே ஆகும். அரங்குக் கலை, வாழ்க்கையை வெளிப்படுத்தும் ஒன்று. இதில் புரோசினியம் (Prosenium) என்ற அரங்க நாடகம் வாழ்க்கையைப் பார்வையாளனுடன் தொடர்புபடுத்தாது. நீண்ட இடைவெளியை இது ஏற்படுத்துகின்றது. இதைத் தவிர்க்கவே மூன்றாம் அரங்கு ஏற்பட்டது.

இத்தகைய அரங்குகள் (Third Theatre) 1960களில் அமெரிக்காவில் தோன்றின. மீதிச் சரித்திரம் என்ற நாடகத்தை எழுதிய பாதல் சர்க்கார் (Badhal Sarkar) இந்தியாவில் இம்மூன்றாம் வகை அரங்கை உருவாக்கினார் என்பர். மேலை நாட்டில் உருவாக்கப்பட்ட அபத்த நாடக அரங்குகள் (Absurd Theatre), அபத்த நாடகங்கள் போலத் தமிழிலும் ந.முத்துசாமி போன்றோர் உருவாக்கினர். இவர்தயாரித்த நாற்காலிக்காரர், சுவரொட்டிகள் முதலிய நாடகங்கள் அரசியல்வாதிகளின் தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. மு.இராமசாமி, இந்திரா பார்த்தசாரதி முதலியோர் 'அந்நியமாதல்' (Alienation) கொள்கையை மையமிட்டு நாடகங்களை எழுதியுள்ளார்.